ผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง

ศิรวิทย์ ธรรมกร่าง[1] ศิรินภา ศิริเลี้ยง[1] นิภาวรรณ ถิตย์รัศมี[1] วรางคณา พับโพธิ์[1]
พีรศักดิ์ คุณวงศ์[1] และกรรณิกา เรืองเดช ชาวสวนศรีเจริญ[2]
E-mail: sirawit690@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบหนึ่งกลุ่มวัดก่อนหลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตรพันตสาธารณสุข จำนวน 34 คน ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือจำนวน 8 กิจกรรม โดยดำเนินกิจกรรม 4 สัปดาห์ๆ ละ 120 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลองด้วยสถิติ Dependent t-test

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยด้านทัศนคติทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่า (Mean = 4.51, SD = 0.98) ก่อนทดลอง (Mean = 3.96, SD = 0.55) อย่างมีนัยสำคัญ p = .008 คะแนนเฉลี่ยด้านการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองสูงกว่า (Mean = 3.94, SD = 0.36) ก่อนทดลอง (Mean = 3.43, SD = 0.32) อย่างมีนัยสำคัญ p < .001 และคะแนนเฉลี่ยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่า (Mean = 4.09, SD = 0.39) ก่อนทดลอง (Mean = 3.83, SD = 0.37) อย่างมีนัยสำคัญ p = .001 ดังนั้นโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประสิทธิผลในการพัฒนาทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, ทัศนคติทางการเรียน, การเห็นคุณค่าในตนเอง, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

หลักการและเหตุผล

วัยรุ่นดื้อใช้ขึ้นและเริ่มทำกิจกรรมนอกหลักสูตรมากขึ้น วัยรุ่นจำนวนมากเริ่มเห็นว่า กระบวนการเรียนเป็นการถูกบังคับ ซึ่งนักเรียกร้องให้เกิดพฤติกรรมต่อด้านการศึกษาในระบบ จากการศึกษางานวิจัยหลายเรื่องชี้ให้เห็นว่า ประสิทธิผลของเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียนและสามารถเพิ่มทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง โดยใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือของ เดวิด จอห์นสัน และโรเจอร์ จอห์นสัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง

วิธีดำเนินการวิจัย

รู้จักรู้เรา

แนะแนวการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย (ต่อ)

ธรรมะมีกสมาธิ

เพื่อนช่วยเพื่อน

โครกันเอ่ย

ปั้น พับ เพิ่มพลังความสามารถ

ช็อคอมุ่มเย็น

คนก่งหัวใจแกร่ง

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปร	ก่อนทดลอง (n=34)		หลังทดลอง (n=34)		df	p
	$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
ทัศนคติทางการเรียน	3.96	.55	4.51	.98	33	.008*
การเห็นคุณค่าในตนเอง	3.43	.32	3.94	.36	33	<.001*
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	3.83	.37	4.09	.39	33	.001*

*p<.05

สรุปผลและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่า โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประสิทธผลในการพัฒนาทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและเพิ่มทักษะทางสังคมมากขึ้น ซึ่งจะสร้างกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือในแต่ละองค์ประกอบจะทำให้เกิดทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดังนั้น โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นเครื่องมือที่ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมทัศนคติทางการเรียน การเห็นคุณค่าในตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

[1] นักศึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง
[2] อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดตรัง